

XADREZ, ESTRATEXIA POLA PAZ:
proxecto nos campamentos de refuxiados de Azraq e Al Zaatari (Xordania, do 11 ao 23 de abril)

DERRADEIRO DÍA EN AZRAQ: REALIDADES, SENTIMENTOS E EMOCIÓN.

Abandonamos Azraq para dirixirnos ao campamento de Al Zaatari.

Se as despedidas sempre son difíciles esta foino aínda máis. Non hai palabras para despedirse de quen sabes que che ve marchar sen as mesmas posibilidades que ti, sen ter opción de abandonar o campamento cunhas mínimas garantías de futuro. “Estrañarémovos” e “Agradecede o apoio recibido pola xente da vosa terra” foron algunhas das frases máis repetidas. Fai xa catro anos que visitamos o campamento e a xente cada vez cóntanos máis da súa historia e circunstancias. Realidades que sabes ou imaxinas que existen pero que son moito máis duras cando se escoitan de preto. Imposible conter as bágoas.

XADREZ, ESTRATEXIA POLA PAZ:

proxecto nos campamentos de refuxiados de Azraq e Al Zaatari (Xordania, do 11 ao 23 de abril)

Foron moitas horas compartidas coas persoas refuxiadas, cheas de alegría, diversión e moito agarimo. Docentes e voluntarias sirias brindáronnos un apoio esencial.

A dureza das circunstancias nótase na desesperación dalgúns nenos por conseguir un lapis ou un xogo de xadrez feito con tapóns. Valoran tanto o material entregado como a canción que cantamos xuntos cada vez que resolven un exercicio, felicitando o seu traballo con xestos, sorrisos, e aplausos.

Estes días en Azraq entregamos 950 libros (Manual de xadrez de iniciación e avanzado), un xadrez xigante e moitos xogos de tapóns co seu taboleiro plastificado, elaborados por distintos colexios da provincia. Levámonos, ademais do seu agarimo, un novo exemplar da revista do campamento, que eles mesmos elaboran. Cóntannos con orgullo que inclúe artigos de difusión científica, literatura e pasatempos. Podemos leer tamén a historia de Mohammad Ao Mzaill, un adolescente a quen coñecemos o primeiro ano. Vivía nunha familia de clase media e saíu de Siria en 2014, tras morrer o seu pai durante a guerra. Vive no campamento desde entón coa súa nai e as súas catro irmás. Defíneno, tal e como o coñecemos, como exemplo de humanidade e optimismo ante un futuro incerto.

XADREZ, ESTRATEXIA POLA PAZ:

proxecto nos campamentos de refuxiados de Azraq e Al Zaatari (Xordania, do 11 ao 23 de abril)

Coñecemos tamén a historia de Maher Ao Haj Husein, voluntario sirio, profesor de inglés que nos axudou durante estes días en todas as vilas ás que asistimos. Maher contounos, nunha entrevista moi persoal, as penurias que, xunto á súa familia (7 membros) sufriron para poder chegar ao campo de Azraq, o por que tiveron que abandonar o seu fogar, a súa vida... Como tiveron que malvivir en tendas de campaña durante 3 meses e 3 días ata que o goberno Xordano aceptounos como refuxiados e permitíronlles a entrada no campo de Azraq. Maher dinos que o goberno Xordano foi moi amable e, con todo, a vida no campo non é, de ningunha maneira, vida. Como el mesmo cóntanos na entrevista, xamais se imaxinou que o que ocorreu en Siria podería pasar, o cal nos indica que ninguén está libre de sufrir este calvario. Fundímonos nun gran abrazo, roto unicamente polas bágoas, é o mellor agasallo que podíamos recibir. Estas persoas son heroes e heroínas, son as que loitan por un futuro no que eles e elas non teñen cabida, loitan por que os seus netos teñan a oportunidade xa non de ser libres, se non de VIVIR.

Mañá comezamos a segunda fase desta cuarta inmersión do xadrez nos campamentos de refuxiados, coa incerteza propia de acudir a un campamento ao que entramos por primeira vez. Aberto en 2011, alberga unha poboación similar á cidade de Pontevedra (máis de 80.000 persoas refuxiadas; máis da metade nenos/ as). As súas grandes dimensións supoñen un gran reto a nivel de infraestruturas e servizos.

